

ÇOCUKLARDA AGRESİF DÖNEM

Kendini annesinin göğsüne iyice bastırıp büyük bir iştahla süt emen bebek, aniden memenin ucunu ısırınca, anne şaşkınlık içerisinde bebeğini göğsünden uzaklaştırır. Bebeğin böyle bir davranışı karşısında anne, yavrusunun bunu kasten yaptığını hiç düşünmez.

Yarım veya bir yıl sonra durum çok daha farklı bir hal alır; çocuk gülerek annenin yüzünü çimdiklediği veya saçlarını çektiğinde, anne olaya ciddi tepki vererek "Bunu yapma, canımı yaktığını biliyorsun" der. Artık anne bu davranışın ardında ciddi bir niyetin yattığını düşünür. Bu davranışların sadece ebeveynlere veya diğer çocuklara yapılması önemli değildir; 2 yaşından itibaren çocuklarda aşırı derecede ısırma, çimdikleme, vurma veya tırmala isteği gözlenir. Ebeveynleri özellikle düşündüren konu, çocukların böyle agresif davranış anında ciddi bir saldırı isteği veya sinirli bir yüz ifadesi taşımalarıdır.

Kızınızın, oyun parkında huzur içinde oynarken birden sebepsiz yere arkadaşının kolunu çimdiklemesi fesatçı bir davranış mıdır?

Isıran ve tırmalayan çocuklar kötü müdür?

İlk üç yaş dönemi çocukları ısırma, tırmalama, çimdikleme davranışını yanlışlıkla yapmazlar. Tabi ki diğer kişilerin canını yakma niyetleri de yoktur. Çocuk psikologlarının söyledikleri gibi; çocukların bu agresif davranışlarının ardında başka sebepler vardır.

- 2-2,5 yaş çocukları negatif dönemdedirler. Bu dönemde çocuk bencil, aksi ve olumsuz bir tutum içindedir. Dolayısıyla bu tür saldırgan davranışları bu dönemde sergilemesi daha da artabilir.
- Çocuk bir isteğinin yapılmasına diretir. Mesela annesi istese de kucağa alınmamak veya başka çocuklarla iletişime girmek ister. Çok iyi konuşamadığı için, diğerini çimdikleyerek "işte buradayım, beraber oynayalım mı?" demek ister.
- Çocuk nereye kadar gidebileceğini dener. Mesela; kum havuzundaki kızın kolunu çimdiklediği halde kendisiyle oynayacak mı? Küçük çocuklar ısırmanın, çimdiklemenin, vurmanın ve tırmalamanın bir şeye ulaşma, kişilerle iletişime girme yolu olmadığını bilmezler ve bunu öğrenmeliler. Bu özellikle çok önemlidir; çünkü ilerde anaokuluna başladıklarında bu tip davranışlarla düzgün iletişim yolları bulamazlar, dolayısıyla kendilerine sorunlar yaratır ve böylelikle dışlanabilirler. Ebeveynler çocuklarını bu konuda kendi hallerine bırakmamalıdır. Çocuk yaptığı davranışın ne hissettirdiğini kendisi yaşadığı ve etki ile tepkiyi algıladığı zaman daha kolay öğrenir.

- Bu sebepten dolayı, agresif bir çocuğa hemen "Hayır, bundan hoşlanmıyorum, canımı yakıyorsun!" denmeli. Önemli olan bunu söylerken ebeveynin ciddi bir ifadesi olmasıdır.
- Yaşıtlara karşı agresif davranışlar da bastırılmalı. Mesela oyun parkında çocuğun yaptığı agresif davranış uyarılmalı ve gerekirse park terk edilmeli.
- Azar veya tehdit sonuç getirmez. Çocuk bu yolla neyi yanlış yaptığını anlayamaz. Ancak ebeveynin kararlı davranışları çocuklara öğretici olur. Çocuk bu davranışlara dört yaşındayken de hala devam ediyorsa uzmanlardan yardım istenmeli.

Çocuk saldırganlaşırsa:

- Küçük çocuklar kötü olmaz. Onlar kimsenin canını yakmak istemezler. Sadece kendilerini başka ne şekilde ifade edeceklerini bilemezler.
- Çocuđa her defasında doğru cümlelerle yaptığı davranışın canınızı yaktığını ve yapmaması gerektiğini ifade etmek gerekir.
- Yine yaparsa bulunduğu ortamdan uzaklaştırılıp, kararlı bir şekilde küçük bir ceza verilmelidir.